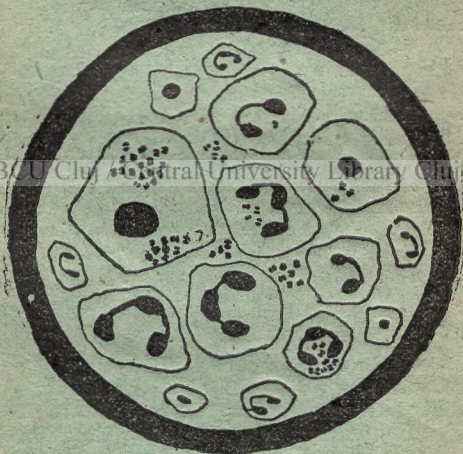

CUNOSTINTE FOLOSITOARE

Seria B.

SEATURI PENTRU GOSPODARI

SUB DIRECTIVA REDACTIIONALĂ A D-LUI PROF. UNIVERSITAR
L. SIMIONESCU

BLÉNORAGIA SAU SCULAMENTUL

DE

Dr. Nicolae B. IOAN

Doctor în medicină și chirurgie

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE”

Fiecare broșură de 32 pag. cu figuri, costă numai 5 lei.

Seria A. „Știința pentru toți”.

- No. 1. Cum era omul primitiv de *I. Simionescu*.
- ” 2. Viața omului primitiv de *I. Simionescu*.
- ” 3. Gazurile naturale de *I. Simionescu*.
- ” 4. Albințele de *T. A. Bădărău*
- ” 5. Diabetul, îngrășarea, gălbănirea de *Dr. Căhănescu*
- ” 6. Raze vizibile și invizibile de *C. V. Gheorghiu*
- ” 7. Viața microbilor de *Dr. I. Gheorghiu*.
- ” 8. Furnicile de *T. A. Bădărău*.
- ” 9. Viața plantelor de *I. Simionescu*.
- ” 10-11. L'ast'eur de *C. Moțaș*.
- ” 12. Soarele și luna de *I. Simionescu*.
- ” 13. Telefonie fără fir de *Tr. Lalescu*
- ” 14. Porumbelii Mesagerii de *V. Saadoveanu*
- ” 15. Planeta Marte de *Ion Pașa*.
- ” 16. Dela Omer la Einstein de *General Sc. Panaitescu*.
- ” 17. Cum vedem de *Dr. I. Glavan*.
- ” 18. Razele X. de *Al. Cișman*.
- ” 19. Omul dela Cucuteni de *I. Simionescu*.
- ” 20. Protozoarele de *I. Lepși*.
- ” 21. Fulgerul și trăsnetul de *C. G. Brădețeanu*.
- ” 22. Nebuloasele gazease de *M. E. Herovanu*.
- ” 23. Bacteriile folositoare de *I. Popu-Câmpeanu*.
- ” 24. Scrisori cerești (Meteoriți) de *I. Simionescu*.
- ” 25. Din istoricul electricității de *Stel. C. Ionescu*.
- ” 26. Mercur și Venus de *C. Negoită*.
- ” 27. Reumatism și arteroscleroza de *Dr. M. Căhănescu*.
- ” 28. Oameni de inițiativă de *Apostol D. Culea*.
- ” 29. Henri Ford de *Ing. N. Ganea*.
- ” 30. Musca de *I. Mureșanu*
- ” 31. Ciupercile de *I. Popu Câmpeanu*.
- ” 32. Cifrele de *G. M. Iăzărescu*.
- ” 33. Animale de demult de *I. Simionescu*.
- ” 34. Lămurirea potopului de *I. Simionescu*.
- ” 35. Din viața oamenilor întreprinzători de *Apostol D. Culea*.
- ” 36. Societatea națiunilor de *Artur Gorovei*
- ” 37. Ficatul și boalele lor de *Dr. M. Căhănescu*.
- ” 38. Electrochimia și Electroliza de *N. N. Botez*.
- ” 39. Noțiuni de electricitate de *Ing. Casetti*.

Seria B. „Șfaturi pentru gospodari”.

- No. 1. Îngrișirea păsărilor de *Prof. C. Moțaș*.
2. Des re tovărășii de *Preot C. Dron*.
- ” Despre scarla înă de *Dr. I. Gheorghiu*.
4. Livada din sâmburi de *G. Gheorghiu*.
5. În jurul casei de *M. Lupescu*.
6. Crsa de *I. Simionescu*.
7. Morcovul și alte legume de *P. Roziade*
8. Stillsul de *Dr. E. Gheorghiu*.

222161

SERIA B.

No. 50.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE
SFATURI PENRU GOSPODARI

Biblioteca Universității Regale Ferdinand I.
din CLUJ.

No. 1665 1928

EXEMPLAR LEGAL.

BLENORAGIA sau SCULAMENTUL

Cu 7 figuri în text.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DE

Dr. NICOLAE B. IOAN.

Doctor în medicină și chirurgie.

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ”, BUCUREȘTI

1985.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PREFAȚA.

Blenoragia este una din boalele cele mai răspândite în mulțime; pe cât e de răspândită pe atâtă însă e puțin băgată în seamă, de și are urmări grele.

Este surprinzător cum chiar persoane cu o cultură oarecare nu cunosc chipul de molipsire al acestei boli.

Nu rare ori întâlnim cu mirare clienți care cred că au căpătat blenoragia fiindcă nu și-a îngrijit la timp un șancru.

Alții susțin cu îndărădnicie că boala le-a venit din vis, sau că au lăsat actul sexual neterminat.

Am căutat în această lucrare să explic pe cât posibil pe înțelesul tuturor cum se poate căpăta boala, cum se arată ea, care îi sunt urmările dar și cum se poate lecu.

La urmă am căutat să arăt ușurința cu care boala poate fi evitată.

Rămâne să vedem dacă lucrarea își va ajunge sau nu scopul.

Dr. Nicolae B. Ioan.

BLENORAGIA SAU SCULAMENTUL

Blenoragia este o boală caracterizată printr'o scurgere de puroiu depe canalul urinar, datorită pătrunderii în organism a unui microb specific, numit *gonococ*, descoperit în anul 1879 de Neisser.

Să vorbim mai întâiu de *blenoragia la bărbat*.

Ii vom deosebi două forme: una acută, adică când blenoragia este luată de curând și una cronică sau veche.

Forma acută. Molipsirea se face de obicei printr'o împreunare sexuală cu o persoană bolnavă, și mult mai rar prin atingerile organului sexual cu pansamente, ori rufe murdărite de puroiu blenoragic.

Aparițiunea boalei nu se face imediat după contact, ci trebuie să treacă 3 -5 zile în mijlociu, în care timp microbul se lipește și se înmulțește în canalul urinar, fără ca bolnavul să aibă cea mai mică bănuială.

Trecând însă acest interval de timp, pacientul începe să simtă la început, o ușoară și inexplicabilă gâdilitură, ce nu întârzie a se transforma în câteva ore în arsură, care se resimte mai ales când bolnavul iese cu udul.

Prin stoarcerea organului, se poate constata prezența unei picături de puroi, la început limpede, mai apoi lăptos, galben verzui, care pătează cămașa dând o pată mai colorată la centru decât pe margini, și care înscorțoșează ruia.

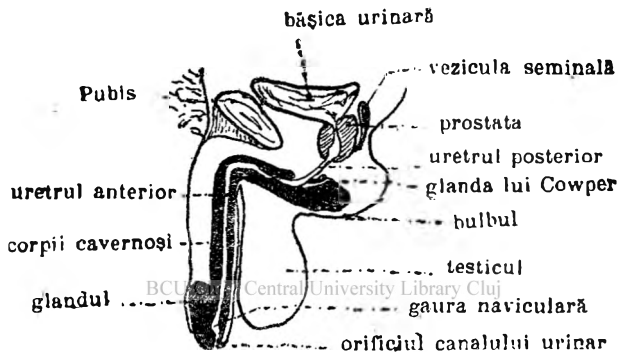

Fig. 1.

Părțile genitale la bărbați (in secțiune)

Bolnavul prezintă dureri mari la urinat, iar udul devine turbure. Uneori chiar starea generală poate fi atinsă; astfel pierde pofta de mâncare și de lucru, obosește repede, prezintă deseori dureri de cap și chiar călduri în tot corpul. Aceste turburări generale le întâlnim mai des la persoanele nervoase.

În cursul nopții organul se întărește devenind foarte dureros și împiedecând somnul. Mucoasa canalului micșorându-și elasticitatea se poate rupe în timpul acestor întăriri și urmează o scurgere de sânge ce pătează rufăria.

Sunt cazuri însă când bolnavul de abia simte o ușoară usturime la urinat.

Totuș și această formă mai ușoară a boalei, predispune ca și forma descrisă mai sus, la o serie întreagă de complicațiuni, dintre care unele chiar foarte grave.

Dacă bolnavul nu se îngrijește de la început, atunci după un timp de două-trei săptămâni, are înșelăciunea că s'a vindecat.

Scurgerea se împuținează și ajunge mai galbenă, mai lipicioasă. Durerile au dispărut complet sau aproape complet, și organul nu mai este umflat și roșu la extermitatea sa liberă. Boala a trecut însă în stare *cronică*, adică s'a încuibat deabinele în trup.

Sunt unele cauze care agravează mult blenoragia așa că trebuie să fie cunoscute. Astfel dacă bolnavul nu este la prima sa blenoragie este mai predispus ca boala să devie cronică, adică să se învechiească; tot așa dacă are orificiul canalului urinar foarte strâmt, căci această conformațiune a organului împiedică scurgerea puroiului înafară.

Băuturile alcoolice, oboseala, bicicleta, călăria și împreunările sexuale, înlesnește producerea complicațiunilor, ori trecerea boalei în stare veche.

Tratamentul formei acute.

Mai întâiu bolnavul trebuie să respecte anumite reguli de higenă.

Ii sunt oprite: mersul prea mult pe jos, oboșitor, bicicleta, dansul, gimnastica și călăria. Se va feri de a fugi, de a urca ori scoborî repede

scări, ori de a sări din trăsură, tramvai, etc. spre a împiedeca ca boala să-i cadă în testicule (boaşe, coaie).

Nu va bea niciun fel de băutură alcoolică : liquer, vin, țuică sau bere.

Deasemenea se va feri de mâncări prea piperate, sărate, ardeiate, acre. Impreunările sexuale îi sunt cu desăvârşire oprite, atât pentru binele său fiindcă nu se expune la complicațiuni, cât și spre binele altuia, deoarece molipsește persoana cu care vine în contact.

Cura de bere recomandată de unii, este cât se poate de vătămătoare, ea aducând o mare iritațiune a canalului, cu scurgere abundentă de puroiu, și putând produce chiar o greutate de a ieși cu udul.

Deasemenea se va feri de a bea gândăcei, care nu numai că-i înrăutățește boala, dar îi strică și rinichii.

Își va cumpăra dela farmacie un *suspensor*, care să-i țină testiculele bine ridicate. Pentru acest scop va pune în punga suspensorului vată îndeajunsă, și-l va prinde cât mai sus. (Fig. 2).

Își va spăla organul pe dinafară cu apă și să-pun de 2—3 ori pe zi, iar la orificiul organului va pune un tampon de vată, ce va fi schimbat după fiecare urinare.

Se va feri de a duce mâinele la ochii, după ce a atins cu ele organul sexual, deoarece se poate produce o boală a ochiului foarte periculoasă¹⁾, în urma căreia pierde vederea.

La începutul boalei, va bea ceaiuri de coji de cireși, ori mătasă de porumb, așa încât ieșind

1) Vezi I. Olăvan: Cum orbim. Cunoștințe folositoare, Seria B. No. 23.

mai des cu udul, canalul să fie cât mai des spălat.

Contra usturimei din timpul lăsării udului, se recomandă a se lua dimineața și seara în puțină apă, câte o linguriță mică fără vârf, din bicarbonat de sodiu.

Dacă bolnavul are în timpul nopții întăriri

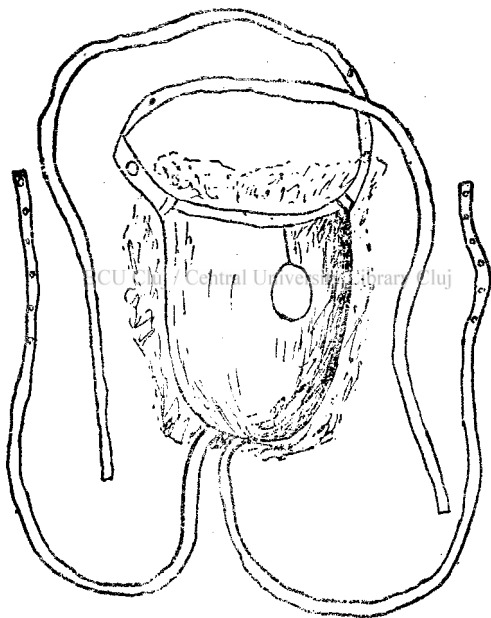

Fig. 2.

dureroase ale organului, ce-l fac să sufere, și împiedică somnul, atunci în momentul producerii acestor întăriri, va înveli organul genital cu o cârpă bine udată în apă cât mai rece, iar dacă cu acest procedeu nu reușește, va putea

lua seara la culcare câte un bulin cu 0.50—1 gr. bromur de camfor.

Când durerea din timpul urinării nu se mai resimte, atunci bolnavul va lua ca medicament intern câte patru pastile de urotropină de 0.50 gr. fiecare, topită în puțină apă și va continua cu acest medicament în tot timpul tratamentului.

Contra infecției și scurgerii de puroiu de pe canalul urinar se va folosi de spălături.

Aceste spălături este bine să fie făcute de medic care va întrebuința după caz, ce medicament va crede mai potrivit. Astfel se poate folosi cu succes hipermanganatul de potasiu în soluție de 1:6000.

Pentru asemenea spălături e nevoie de câte 2 litri din această soluțiune, la o temperatură de aproximativ 45° c, cunoscut fiind că gonococul este un microb slab ce moare peste 39°—40°. Temperaturi mai mari nu vor întrebuința fiindcă efectul este atunci zădărnicit de reacția vasculară prea intensă.

Fig. 3. Injector uretral

Spălăturile se vor repeta, dacă este posibil, de două ori pe zi: una dimineața și alta seara.

Când bolnavul din diferite motive nu se poate prezenta medicului și-și propune a-și face singur tratamentul atunci el va face spălăturile canalului urinar, cu un mic instrument nu-

mit *injector uretral* ce se poate căpăta dela orice farmacie, de o capacitate de 10—12 cmc.

Ca soluție de injectat va putea folosi o soluție de protargol.

Protargolul se prezintă sub forma unui praf galben-închis, ce se topește în apă. El conține cam 8% argint. Lumina puternică îl descompune din care cauză este bine ca flacoanele cu protargol să fie colorate și să le ferim de lumină. Deasemenea este descompus de căldură, așa că injecțiunile vor fi făcute reci, adică la temperatura camerei. Protargolul e puțin iritant așa că nu este dureros îndozele ce vom întrebuința. El acționează bine asupra gonococului pătrunzând chiar în grosimea mucoasei. Soluțiunea ce vom întrebuința se va formula astfel :

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Protargol	2 gr. sau argyrol	5 gr.
Glicerină neutră	30 gr.	aq. dist. 200 gr.
Aq. distil.	220 gr.	

D. S. extern p. injecții uretrale.

Argyrolul e foarte activ și nedureros, el e superior protargolului dar este și mai scump.

Din această soluțiune se vor face trei injecțiuni pe zi și pe cât posibil la aceeași oră de ex. la 7 dimineața, la 1 după amiază și la ora 7 seara. Injecția pe canal se va face în modul următor :

Pacientul va lua un pahar curat în care va pune soluțiunea de injectat din sticlă. Introducând capătul ascuțit al injectorului (Fig. 3) în lichidul din pahar, va trage de mâner și se va umple astfel injectorul. Odată injectorul plin, va spăla organul pe dinafară cu apă și săpun, și va

urina. Apoi va introduce capătul ascuțit al injectorului în canal, și va împinge lichidul foarte încet. Când lichidul a fost introdus în întregime pe canalul urinar, se retrage injectorul și se menține lichidul strângând extremitatea organului, între degetul arătător și degetul mare al mâinii stângi.

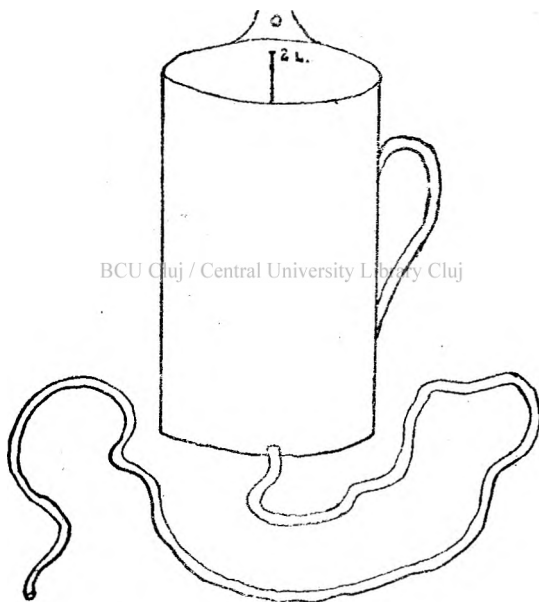

Fig. 4. Irigator smălțuit.

Lichidul va fi lăsat să acționeze 5—10 minute de fiecare dată, după care liberând extremitatea organului, lichidul va ieși afară.

După 3—4 săptămâni de tratament se va răi spălăturile făcându-se numai două sau numai una pe zi, după caz.

Trebue știut că adeseori microbul a dispărut de mult și bolnavul s'a vindecat, totuși scurgearea mai există. Această mică secreție este datorită iritațiunii medicamentului și încetează imediat ce oprim tratamentul.

Dacă ea nu se oprește, înseamnă că boala n'a fost încă vindecată.

Metoda de a lua balsamice, ca : copaia, cubebul, santalul dela începutul maladiei nu este recomandabilă și în majoritatea cazurilor este bine să ne abținem chiar și în perioada finală a boalei pe care ele adeseori o lungeste.

Dacă după 4 săptămâni de tratament, scurgerea încetează definitiv, și numai există nici picătura de dimineață după o noapte de neurinat, și dacă urina este limpede, și nu conține firisoare cu toate că s'a făcut uz de bere, atunci bolnavul se poate socoti pe deplin lecuit.

În orice caz bolnavul nu trebue să se căsătorească, până nu va fi sigur că este absolut sănătos, căci contrariu își aduce în casă o boală de care cu greu va putea scăpa. Că e pe deplin lecuit nu-i poate spune de cât medicul.

Blenoragia veche.

Dacă blenoragia nu este îngrijită, sau este rău ori insuficient tratată, ea trece în stare cronică, prelungindu-se ani de zile ori chiar toată viața.

Când infecțiunea rămâne localizată în jumătatea anterioară a organului, bolnavul nu mai

prezintă nici o durere ci numai o ușoară gâdilitură în momentul lăsării udului.

Scurgerea poate exista și în timpul zilei, dar de obicei ea se arată dimineața, după o noapte de neurinat.

Această secreție, se prezintă sub forma unei picături albă-galbenă, uneori foarte mică, alteori ceva mai accentuată.

Uneori nu există nici o scurgere, însă bolnavul prezintă în urină filamente.

Dintre aceste filamente, unele sunt lungi, subțiri, transparente, și plutesc în urină, ele sunt *filamente mucoase* ce conțin puține globule de puroiu; altele sunt scurte, albe-gălbui și grele, *filamente purulente* ce cad la fundul vasului și care conțin numeroase globule de puroiu, cu sau fără microbi.

Dacă examinăm canalul, putem găsi în lungul lui, unul sau mai multe noduri tari, a căror mărime variază dela un bob de mei până la un bob de porumb, ori găsim regiuni mai tari la pipăit, strâmtorări ale canalului.

Dacă infecțiunea s'a întins în toată întinderea canalului, cum se întâmplă de obicei, atunci vom găsi urina limpede dar cu filamente.

Pacientul urinează des în timpul zilei, și după urinare, ori atunci când merge la scaun, se poate produce o mică scurgere de puroiu, din cauza apăsării asupra prostatei, fie de materiile fecale, fie de contracția mușchilor șezutului.

Când bolnavul termină de urinat, el simte ca o arsură pe canal. Impreunările sexuale se termină foarte repede, și de multe ori organul nici nu se întărește suficient, astfel încât încetul cu încetul bolnavul devine neputincios. Sperma în-

cepe să se scurgă și în timpul zilei, pacientul devine trist, pierde pofta de mâncare și puterea de muncă, memoria scade, și încetul cu încetul se îndreaptă spre neurastenie.

Mulți cred că bolnavul ce prezintă o blenoragie veche, care nu se arată decât printr'o simplă picătură dimineața, zic, cred că acest bolnav nu mai este molipsitor.

Lucrurile însă nu stau tocmai așa. Dacă în picătura de dimineață sau în filamente s'au găsit gonococi, bolnavul este și rămâne contagios.

Dacă însă după examene repetate nu găsim gonococi, iar celulele de puroiu sunt foarte rari, dacă nu găsim decât celule epiteliale, atunci cazul se schimbă și este probabil că pacientul nu mai este bolnav.

Tratamentul blenoragiei vechi, nu se poate face decât de medic.

Blenoragia este o boală rea prin urmările pe care le lasă, dacă nu este lecuită la vreme și cu totul. Aceste urmări sunt felurite. Ele nu pot fi cunoscute și tratate de cât de medic. Aici vor fi numai arătate.

Urmările blenoragiei la bărbat.

1. *Foliculita și abcesele periuretrale.*

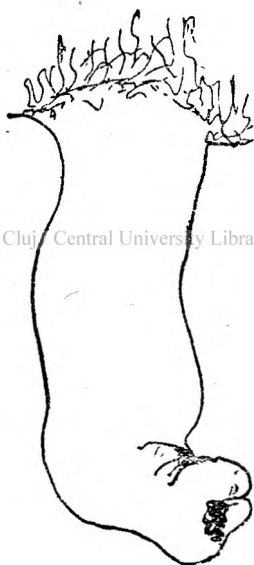
Foliculita este inflamațiunea glandelor uretrale. Se poate găsi în orice loc al canalului, de obicei însă către capăt, sub forma de mici noduri tari, de mărime ce variază, dela un bob de mei pânăla un bob de porumb.

Microbul pătruns în aceste glande face ca blenoragia să pară nesfârșită.

2. Oedemul prepuşului.

Înţelegem sub acest nume umflarea pielei ce acoperă capul organului sexual bărbătesc.

Această umflare uneori este așa de mare că pielea nu se mai poate da înapoi, și rămâne trasă înainte, așa că nici nu se mai poate vedea

BCU Cluj Central University Library Cluj

Fig. 5 Fimoză.

orificiul canalului urinar. Această formă poartă numele de *fimoza* (Fig. 5).

Dacă însă capul organului genital era de obi-

cei neacoperit de prepuț, atunci prepuțul umflându-se la baza capului, îl va gâtui, formând ceea ce numim *parafimoză*. (Fig. 6).

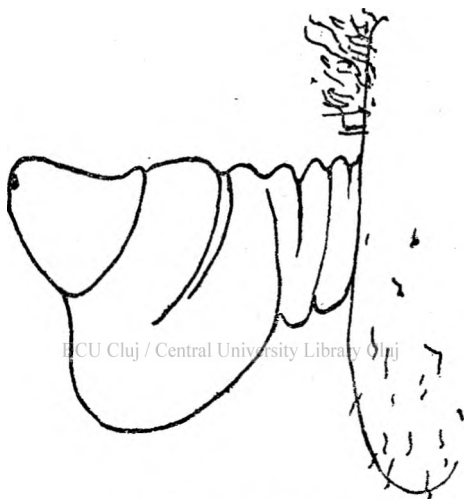

Fig. 6. Parafimoza.

Tratamentul. În caz de fimoză se vor face spălături cât mai calde subprepuțiale cu hiperanganat de potasiu slab. Se mai evită tragerea prepuțului înapoi spre a împiedeca formarea parafimozei. Dacă aceasta s'a produs, se va tăia de chirurg cu sau fără anestezie după caz.

3. Adenita.

Adenita este umflarea unuia sau a mai multor ganglioni de la stînghe.

Această umflare se poate produce chiar de la începutul boalei. Ganglionii se umflă și devin dureroși. Durerea crește când bolnavul stă mult în picioare, ori când se obosește.

Această adenită după o săptămână începe să dea înapoi.

Tratamentul este cât se poate de simplu. Bolnavul va sta liniștit și se va unge din când în când cu tinctură de iod, pe locul umflat.

4. *Nevralgiile uretrale sau testiculare.*

Se înțelege sub acest nume, niște dureri mai mult sau mai puțin vii, ce se resimt pe canal, altele mai adânc spre bășica udului.

Uneori aceste dureri se resimt la unul sau ambele testicule, unde sunt câte odată așa de vii, încât împiedecă mersul.

Durerile de pe canal se pot simți din vreme în vreme și apar uneori în timpul împreunărilor sexuale, sau când bolnavul urinează.

5. *Orchi-epididimita blenoragică.*

Este umflarea testiculului și formează una din urmările cele mai obișnuite ale blenoragiei

De obicei este prins numai un testicul, dar pot fi prinse și amândouă.

Această complicațiune se produce către sfârșitul blenoragiei, dar poate apărea și mai de timpuriu. Uneori se întâmplă după luni sau ani de zile dela începutul boalei, atunci când bolnavul se credea vindecat.

Cauzele cele mai dese care produc umflarea testiculului sunt: împreunărilor sexuale în tim-

pul boalei, oboselile prea mari, ridicarea de greutate, mersul repede ori fuga, sărirea din trăsură, tramvai, etc.

O probabilitate mai mare de a se produce această complicațiune avem când bolnavul stă toată ziua în picioare și nu poartă suspensor.

Imediat după accident pacientul simte o durere în boașe; testicolul sau mai exact epididimul (o parte din testicul), devine dureros și tare., iar uneori se prinde și cordonul, durerea urcându-se spre vintre.

Pacientul poate uneori avea fierbânteli.

Scurgerea de pe canal se împuținează și bolnavul pierde pofta de mâncare, slăbește, devine palid.

Lăsată fără tratament boala durează 3—4 săptămâni, ori chiar mai mult, și atunci uneori, după ce se desumflă un testicul începe să se umfle celălalt formând epididimita dublă.

Tratamentul. În prima fază bolnavul suferă mult îi vom recomanda repaus absolut în pat, cu boașele ridicate pe abdomen. La început se va folosi de punga cu gheață puse pe ele.

Când durerile sunt prea mari, medicul va prescrie de introdus în șezut dimineața și seara câte un supozitar formulat astfel :

Rp. :

Extr. belladona 0.02 ctgr.

Extr. thebaic 0.03 ctgr.

Butyr cacao q. s. p. un supozitor

f. as. No. X.

Ds. extern : de introdus două pe zi.

În fiecare zi se va face câte o injecțiune cu vaccin antigonococic.

Irigațiunile pe canal nu se vor neglija, cum era obiceiul înainte, deoarece permite vindecarea mai lesne a canalului, puroiul înpuținându-se dela sine.

După o săptămână durerile încetând testicolul începe să se micșoreze, pacientul putând părăsi patul.

Se va unge testicolul cu o pomadă care să grăbească desumflarea compusă astfel :

Rp. :

Iodur de plumb 1 gr.

Extr. cucută 3 gr.

Vaselină 20 gr.

Ds. extern : p. oncțiuni dimineața și seara.

După care se va acoperi cu vată și se va introduce într'un suspensor care să țină testicolul cât mai sus.

6. Prostatita.

Este inflamațiunea prostatei, o glandă așezată lângă bășica udului, de forma unei castane. Ea vine în contact înapoi cu peretele porțiunii terminale a intestinului gros, numit rect.

Când prostata se inflamează atunci ea își mărește volumul, bolnavul simte o senzație de greutate la șezut, urinarea este dureroasă și grea.

Aceasta este forma obișnuită de congestiune a glandei.

Alteori însă durerile la șezut sunt mult mai

mari. Bolnavul urinează cu mare greutate, picătură cu picătură. Când merge la scaun este stăpânit de o durere foarte mare și adeseori suferă de constipațiune.

În intervalul scaunelor, pacientul are senzația unui corp strein în șezut. El poate avea temperatură, pierde pofta de mâncare și nu mai poate dormi noaptea.

Această formă se poate termina în trei feluri :

Sau glanda începe după o săptămână să se micșoreze, durerile dispar și în două-trei săptămâni totul reintră în liniște.

Sau dă naștere unui abces ce se anunță către mijlocul săptămânei a doua prin frig, căldură și dureri mari mai ales în timpul mergerei la scaun. Bolnavul nu mai poate urina. Puroiul din abces se scurge de obicei prin canal în timpul urinării, ori chiar între urinări, dar el poate ieși și prin șezut în timpul scaunelor.

În alte cazuri, rare ce-i drept, puroiul poate lua diferite alte căi și produce accidente grave.

În sfârșit o prostatită acută poate trece în stare cronică, cu toate că forma cronică poate veni și dela început. Bolnavul urinează des, simte o greutate la șezut, și în momentul scaunelor se scurge pe canal mai ales la sfârșitul urinării, un lichid albicios.

Tratamentul. Când bolnavul are semnele arătate, să nu le nesocotească ci îndată să se ducă în căutarea medicului.

7. *Strâmtorările canalului urinar.*

Ele urmează după un timp mai mult sau mai puțin îndepărtat dela data începerii blenoragiei.

Rareori găsim o singură strâmtorare sau stric-

tură cum i se mai zice ; de obicei ele sunt mai multe și le vom găsi cu atât mai strânse cu cât ne apropiem mai mult de bulbul uretrei.

La început bolnavul nici nu știe că are stricturi deoarece nu are nici un semn.

Mai târziu însă, când strictura este strânsă, bolnavul începe a urina mai greu, iar udul stropește ghetetele, eșind despicat ori sub forma de sfredel.

Când bolnavul isprăvește de urinat se mai scurge o mică cantitate de urină în pantaloni.

În scurt timp, nevoia de a urina se simte din ce în ce mai des, iar cu timpul, bolnavul urinează pe el, la început numai ziua, dar mai târziu și noaptea. Urinele devin turburi și sunt eliminate cu mari dureri.

Inflamația dela bășică poate să meargă în sus spre rinichi, și poate chiar da o infecțiune generală urinară.

Din când în când, bolnavul nu mai poate urina și este nevoie să fie sondat.

După cum vedem este vorba de o complicațiune destul de gravă și care în anumite împrejurări poate pune în pericol viața pacientului.

Tratamentul nu poate fi făcut decât de medic.

8. Cistita.

Sub acest nume înțelegem infecțiunea bășicii udului cu inflamațiunea peretelui vezical, infecțiune datorită microbilor trecuți din canalul urinar în bășică.

Bolnavul simte nevoia de a urina foarte des, uneori din 5 în 5 minute ori chiar mai des și aceasta nu fiindcă bășica ar conține multă urină,

deoarece adeseori ea nu conține decât câteva picături, ci fiindcă bășica este foarte iritată.

Această nevoie se resimte atât în timpul zilei cât și în timpul nopții.

Urina este turbure și urinarea se face cu mare durere.

Uneori după mari sforțări bolnavul nu elimină decât câteva picături de sânge.

Pentru că durerea este mai mare la sfârșitul urinării, pacientul nu-și golește complet bășica spre a evita această durere.

Tratamentul va fi lăsat în seama medicului. Bolnavul trebuie să stea în pat și să nu mănânce decât mâncări ușoare, lapte ori vegetale.

9. *Reumatismul blenoragic.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se observă mai des la tinerii afectați de blenoragie proaspătă, dar se poate produce și când boala este veche.

Oboseala prea mare și frigul umed predispune adesea la această complicațiune.

Putem găsi mai multe varietăți :

Uneori toate articulațiile sunt prinse pe rând dar mai ales : genunchiul, călcâiul, cotul, articulația sterno-claviculară, încheietura mâinei.

Articulația se umflă, pielea se înroșește, bolnavul are febră și dureri foarte mari.

Afecțiunea lăsată în voia ei produce înțepeniirea încheieturilor, și stârpirea mușchilor învecinați.

Alteori o singură articulațiune este atinsă, de obicei genunchiul ori călcâiul.

Umflarea genunchiului se produce uneori fără durere, ori altă reacțiune locală. Se poate în-

tâmpla ca ambii genunchi să fie atinși pe rând, ori deodată. Umflătura poate să dispară în câteva zile, iar alteori poate dura chiar luni de zile.

Dacă această formă nu este dureroasă cu tot lichidul abundant în articulație, alteori putem avea dureri mari, mai ales dimineața la sculare, cu toate că articulația respectivă nu este umflată. Aceste dureri sunt ușurate prin mers.

Toate aceste forme sunt grave deoarece conduc după un timp mai mult sau mai puțin îndelungat la înțepenirea încheieturii.

Blenoragia la femeie.

Blenoragia la femeie este tot așa de des întâlnită ca și la bărbat, însă ea este mult mai gravă, deoarece duce adeseori la intervențiuni chirurgicale și pune în pericol viața femeii.

Molipsirea se face în marea majoritate a cazurilor în urma împreunărilor sexuale cu un bărbat bolnav, dar se poate lua și indirect adică prin contactul organelor genitale femeiești cu o rufă, ori obiect murdărit de puroiul blenoragic.

Femeia nu prinde numai decât de veste că a fost atinsă de această boală. După un timp ce variază, ea simte niște mâncărimi ce se transformă în arsuri când urinează și observă o scurgere abundentă galben verzue, din vagin.

Vulva este înroșită și umflată iar coapsele sunt opărite pe fața lor internă din cauza acestei scurgeri.

Dacă femeia nu se îngrijește, boala trece la gâtul mitrei și apoi invadează întreg organul, dând dureri mari în hurtă, greață cu vărsături

și temperatură mare din cauza reacției peritoneale.

De obicei bărbatul ce molipsește femeia are o blenoragie veche, o astfel de blenoragie dată femeii, îi transmite de multe ori o formă cronică dintr'un început. Scurgerea poate fi în acest caz mai mult sau mai puțin abundentă, însă dacă femeia nu prezintă dureri o atribuie așa zisei *poala albă*, pe care greșit crede că fiecare femeie trebuie s'o aibă.

Durerile sunt slabe, ele apar mai mult ca o greutate în partea de jos a pântecului. Aceste dureri se măresc când femeia se obosește, când lucrează cu mașina de cusut, ori în momentul regulelor, când femeia pierde sânge mai mult ca de obicei..

Tratamentul, variază după cum avem în față o blenoragie proaspătă, intensă, ori o blenoragie cu caractere de cronicitate.

În primul caz vom sfătui repauz complet, băi de șezut calde și pudrarea regiunilor genitale și a coapselor pe fața lor internă spre a le feri de opăreală cu un amestec format din :

oxid de zinc	5 gr.	
amidon	} ăa	10 gr.
talc		

D. extern.

Iar după câteva zile când înroșirea s'a mai ușurat vom începe dezinfecțiunea canalului urinar, a vaginului, dezinfecțiune ce trebuie făcută dela început în formele cronice.

Contra infecțiunii de pe canalul urinar vom fa-

ce două irigațiuni pe zi cu hipermanganat de potasiu 1 :4000 în soluțiune caldă, iar la două zile odată vom practica și o instilațiune de nitrat de argint 1 :100.

Contra infecțiunii vaginale vom face irigațiuni cu o soluție caldă de hipermanganat de potasiu 1 :4000 căruia în anumite cazuri îi vom putea adouga o soluție de sublimat 0.50 ctgr. : 4.000, repetate dimineața și seara. Sublimatul se arată adesea mai activ ca hipermanganatul însă nu este întotdeauna bine tolerat, așa că dacă el va produce dureri ori hemoragie vom renunța la întrebuințarea lui.

La două zile odată se va introduce un tampon înmuiat în protargol 5 :100 ce se va lăsa la nivelul gâtului mitrei în tot timpul nopței. Pentru tampoane se poate utiliza cu succes și ichtiolul tot în soluție de 5 :100 în glicerină.

Când infecția a pătruns și în gâtul mitrei, ceea ce se întâmplă în majoritatea cazurilor vom face și acolo spălături și cauterizări.

Tratamentul general de urmat și dieta ce trebuie ținută au fost indicate la capitolul ce tratează blenoragia la bărbați așa că nu mai revenim asupra lor.

Vom ști că tratamentele enumerate mai sus cerând anumite reguli și cunoștințe, precum și întrebuințarea de instrumente, nu pot fi făcute decât de medic. Acesta va face spălăturile și cauterizările necesare, ori va astupa orificiile glandelor ce se deschid la nivelul vulvei, după cum va fi cazul.

Complicațiunile blenoragiei la femeie.

În ce privește adenita, cistita ori reumatismul blenoragic ele au fost studiate cu ocazia complicațiunilor la bărbat și nu avem nimic de adăugat aci.

Vom vorbi de complicațiunile ce le întâlnim numai la femeie.

1. Salpingo-ovarita.

Înțelegem sub acest nume inflamațiunea trompelor și a ovarelor.

Această complicațiune poate să se producă uneori curând după începutul boalei, iar alteori după luni sau chiar ani de zile.

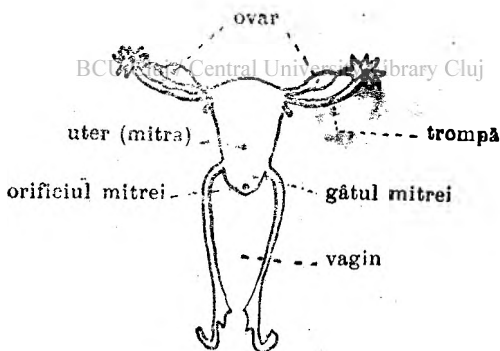

Fig. 7.

Gonococul trece dela mucoasa uterină mai spre adânc (Fig. 7).

Salpingo-ovarita poate să apară brusc cu tem-

peratură mare, greață vărsături, dureri violente în partea inferioară a abdomenului, ce se poate chiar balona. Aceste fenomene durează câteva zile după care totul se liniștește, fără totuș ca durerea să dispară complet.

Alteori aceste simptome sunt dela început de mică intensitate.

În majoritatea cazurilor însă, durerea este intensă, mai accentuată în partea stângă a abdomenului și apare sub forma de crize. Bolnava are dureri la bășica urinară, ori când merge, la scaun.

Menstruațiunea vine neregulat și aproape întotdeauna femeia are pierderi mari de sânge, fie prin faptul că regulele sunt mai abundente, că ele sunt mai prelungite. Prin vagin se scurge în permanență un puroiu alb galbui uneori verzui.

Această complicațiune lăsată în voia ei, poate produce o reacție peritoneală generalizată ce poate conduce în scurt timp la moarte. De obicei însă, durerile se calmează, și boala trece în stare cronică, iar din când în când cu ocazia unei oboseli prea mari, a unei răceli, sau în urma împreunărilor sexuale repetate, se poate reproduce criza acută, cunoscută încă și sub numele de *colica salpingiană*.

Tratamentul. Vom recomanda bolnavei repauz absolut în pat; dacă durerile sunt foarte intense cu vărsături, vom practica o injecție de morfină și vom recomanda puna cu ghiață pe abdomen care va fi mai dinainte acoperit cu o flanelă subțire. Când durerile sunt mai mici vom obține rezultate mai bune prin învelișuri umede, irigațiuni vaginale calde precum și clisme calde.

Dacă durerea se micșorează în urma acestui tratament vom prescrie apoi irigațiuni vaginale calde, abundente și prelungite, 6 litri pe zi. Ea apa irigațiunilor se va adăoga o lingură de masă din prafurile următoare :

Borat de sodiu	}	ăa 200 gr.
Bic. de sodiu		

D. s. extern : o lingură de masă la 2 litri apă caldă p. o irigație. La două seri odată se va introduce câte un tampon înmuiat în ichtyol 5 :100 în glicerină neutră.

Când cazul este prea intens și nu cedează în urma acestui tratament medical, atunci se impune o intervențiune chirurgicală.

2. *Pelvi-peritonita.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Este o altă complicațiune posibilă ce constă în inflamațiunea peritoneului din micul bazin.

Prezintă aproape aceleaș simptome ca și salpingo-ovarita însă ceva mai vii.

Uneori inflamațiunea se întinde la tot peritoneul și bolnava moare de peritonită generalizată.

După cum vedem complicațiunile blenoragiei la femei sunt multiple și de mare gravitate ; bolnava nu trebuie să neglijeze, ci se va arăta fără întârziere unui medic care va institui din vreme un tratament potrivit fiecărui caz în parte.

Blenoragia ano-rectală.

Numim astfel blenoragia șezutului și a porțiunei terminale a intestinului gros.

Această blenoragie este mai frecventă la fe-

meie deoarece, puroiul din vagin se poate scurge cu ușurință spre șezut producând inocularea microbului și în acest loc.

Gonococul deci prinde și se poate înmulți pe mucoasa anorectală. Boala se manifestă prin mâncărimi la șezut, care survin cam două trei zile după molipsire. Această mâncărime se transformă în scurt timp în arsură, ce se resimte mai grozav când bolnava se obosește ori în timpul când merge la scaun. Nevoia de a eși afară se resimte fără motiv mai des, iar pacienta face eforturi mari, fără să poată elimina ceva. Mai târziu spre a se evita durerile, bolnava nu se mai duce la scaun, dar din această cauză capătă o constipațiune rea.

Un puroiu galben-verzui iese prin orificiul anal din când în când sub formă de mici valuri.

Regiunea anală și cele învecinate sunt opărite și înroșite din cauza acestui puroiu. Mucoasa șezutului se umflă, se înroșește și poate eși înafară din cauza eforturilor făcute de bolnavă când merge la scaun.

Când boala se învechește, atunci durerea se micșorează mult și numai există decât o ușoară mâncărime la șezut; puroiul se împuținează ori dispăre complet, dar boala își păstrează toată gravitatea deoarece se pot produce strâmtoări fibroase ale rectului ori vegetațiuni, ori ceea ce întâlnim mai des fisuri (plesnituri), care sunt foarte dureroase.

Profilaxia.

Vom avea în vedere numai profilaxia individuală, căci cea socială intră în atribuțiunile altora.

Experiențele făcute în diferite țări în timpul și după marele războiu, ne permit a afirma că blenoragia ar putea fi evitată dacă, s'ar lua anumite măsuri de pază.

Astfel imediat după contactul sexual se va spăla bine organul genital cu apă și cu săpun, și apoi se va urina, strângând din când în când canalul urinar între degetul mare și cel arătător dela mâna stângă, astfel ca urina să iasă mai cu putere și să spele bine canalul urinar. Urina fiind acidă crează un mediu de dezvoltare nefavorabil gonococului.

La două-trei ore după împreunarea sexuală sau ceea ce este cu mult mai bine, imediat după contact, se va introduce pe orificiul canalului urinar, cam 1—2 cm. adâncime, extremitatea unui picător în care am introdus o soluție de argyrol 2 gr. la 10 gr. glicerină și vom pica în interiorul canalului 5-10 picături, lăsându-le să scalde bine locul.

Alții recomandă ca soluțiune de picurat în uretră, imediat după contact o soluție de protargol în glicerină 1:10. Și această soluțiune este bună însă ceva mai dureroasă ca prima.

Ori înfârșit se poate introduce pe canal înainte și după contact puțină pomadă formulată astfel :

Rp :

Protargol 1 gr.

Vaselină 10 gr.

D. S. extern.

Se va uza de aceste mijloace oridecâteori un individ are împreunări sexuale, de oarece orice fe-

meie streină trebuie sùspectată din acest punct de vedere.

Urmând cu îngrijire aceste sfaturi, se vor evita sigur multe cazuri de blenoragie și nu vom mai asistà la rãspândirea așa de mare ce-a luat ceastă boală în timpul din urmă.

CUPRINSUL :

	<u>Pag.</u>
Prefața	3
Blenoragia acută (proaspătă)	5
Tratamentul formei acute	7
Blenoragia veche	13
Urmările blenoragiei la bărbat	15
Foleculite și abcesele periuretrale	15
Oedemul prepuțului	16
Adenita	17
Nevralgiile uretrale sau testiculare	18
Orchi-epididimita blenoragică	18
Prostatita	20
Strâmtoările canalului urinar	21
Cistita	22
Reumatismul blenoragic	23
Blenoragia la femeie	24
Complicațiile blenoragiei la femeie	27
Salpingo-ovarita	27
Pelvi-peritonita	29
Blenoragia anorectală	29
Profilaxia	30

- No. 9 Temeiul îmbunătățirii vitelor de *Th. Chitoi.*
 10 Votul obștesc de *A. Gorovei.*
 11 Creșterea porcilor de *C. Oescu.*
 12 Viermil de mătasă de *T. A. Bădărău.*
 13. Ofița sau tuberculoza de *Dr. E. Gheorghiu*
 14. Pelagia de Prof. *V. Babeș.*
 15. Alegerea semințelor de *C. Lăcrășianu.*
 16. Creșterea păsărilor de Prof. *C. Mataș.*
 17. Măcăcirile bolșeviste de Maior *I. Mihai.*
 18. O stupină dintr'un roiu de *N. Nicolaescu.*
 19. Cum se întemolază o vie de *D. M. Cadere.*
 20 Răsadnița și Plantele din răsad de *V. Sadoveanu.*
 21 Lehuzia de *dr. E. Gheorghiu.*
 22 Meșteșugul vopsitului cu burneni de *Art. Gorovei.*
 23. Cum orbim de *I. Glăvan.*
 24 Păstrarea carnei de porc de *G. Gheorghiu.*
 25. Calul de Prot. *E. Uarischi.*
 26. Doctorul în casă de *Dr. O. Apostol.*
 27. Cum trebuie să ne hrănim de *E. Severin.*
 28. Lămurirea legii dărilor de *Iuliu Pascu.*
 29. Beția de *Dr. Emu Gheorghiu.*
 30. Lămurirea Constituției de *Artur Gorovei.*
 31. Boale parazitare la animale, cari trec la om de *C. Molaș.*
 32. Folosințe nesocotite în gospodărie de *I. Simionescu.*
 33. Mama și copilul, de *Dr. M. Manicatu.*
 34. Indrumări spre sănătate, de *Dr. I. Bordea.*
 35. Despre hrană, de *Dr. I. Bordea.*
 36 Omul și societatea de *Al. Giuglea.*
 37. Bucătăria sătenilor de *Maria Cor. Dobrescu.*
 38. Sfecla de zahăr de *C. Lăcrășianu.*
 39. Ingrășarea pământului de *I. M. Dobrescu.*
 40. Friguri de bălă de *T. Dumitrescu.*
 41. Banul de *A. Giuglea.*
 42. Sfaturi practice de *Ing. A. Schorr.*
 43. Lămurirea calendarului de *A. Giuglea.*
 44. Conjunctivita granuloasă de *Dr. I. Glăvan.*
 45. Burueni de leac de *A. Volanschi.*
 46. Sfaturi casnice de *Maica Raluca.*
 47. Cultura tomatelor de *I. Isvoranu.*
 48. Rețete pentru gospodine de *Maica Raluca.*
 49. Lingoreea de *T. Dumitrescu.*
 50. Blenoragia sau sculamentul de *Dr. N. Ioan.*
 51. Practica agricolă de *A. Bejenariu.*

Seria C. „Din lumea largă“.

- No. 1. Ucraina de *G. Năstase.*
 2. Cehoslovacia de *I. Simionescu.*
 3. Munții Apusei de *M. David.*
 4. Finlanda de *I. Simionescu.*
 5. Bucovina de *I. Simionescu.*
 6. Basarabia de *G. Năstase.*
 7. Dobrogea de *C. Brătescu.*
 8. In spre polul sud de *I. Simionescu.*
 9. Olanda de *Ap. D. Culea.*

- 1
- No. 10. Viața în adâncul mărilor de *C. Motaș*.
 11-12. A. Șaguna de *I. Lupas*.
 „ 13. Către Everest de *I. Simionescu*.
 „ 14. Românii de peste Nistru de *V. Harea*.
 „ 15. Ardealul de *I. Simionescu*.
 „ 16. Lituania de *G. Năstase*.
 „ 17. Câmpia Transilvaniei de *Ion Popu-Câmpeanu*.
 „ 18. Moldova de *I. Simionescu*.
 „ 19. Românii din Ungaria de *I. Georgescu*.
 „ 20. Jud. Turda-Arleş de *I. Mureșeanu*.
 „ 21. Țara Hatogului de *Gavril Todica*.
 „ 21. Sp. C. Haret de *I. Simionescu*.
 „ 23. Danemarca de *Magaa D. Nicolaescu*.
 „ 24. N. Milescu în China de *I. Simionescu*.
 „ 25. Cetățile Moldovenesti de pe Nistru de *Ap. C. Culea*.
 „ 26. Românii din Bulgaria de *Em. Bucuța*.
 „ 27. Valea Jiului din Ardeal de *P. Hossu Longin*.
 „ 28. Țara Bârsei, de *G. Orghidan*.
 „ 29. Vechiul ținut al Sucevei de *V. Ciurea*.
 „ 30. Macedo-Românii de *Tache Papahagi*.
 „ 31. Românii din Banatul jugoslav de *Pr. Bizerea*.

Seria D. „Știință aplicată“.

- BCU Cluj / Central University Library Cluj
- No. 1. Fabricarea săpunului de *A. Schorr*.
 „ 2. Motorul Diesel de *Ing. Casetti*.
 „ 3. Industria partomului de *L. Severin*.
 „ 4-5. Aerul lichid de *Ilie Matei*.
 „ 6. Industria azotului de *L. Caton*.
 „ 7-9. Locomotiva de *Ing. Casetti*.
 „ 10. Aeroplanul de *Dr. V. Anastasiu*.
 „ 11. Baloane și dirijabile de *C. Mihăilescu*.
 „ 12. Betonul armat de *Ing. N. Ganea*.
 „ 13. Gări și trenuri de *G. Șiadbei*.
 „ 14. Instalarea unei sonerii electrice de *Stel. C. Ionescu*.
 „ 15. Aparat de Radiofonie de *Lt. M. Zapan*.
 „ 16. Tiparul de *V. Romanescu*.
 „ 17. Ce se scoate din cărbuni de *C. V. Gheorghiu*.
 „ 18. Industria materiilor colorante de *G. A. Florea*.
 „ 19. Fotografia de *Locot. M. Zapan*.
-